

کیفیت محیط و کالبد دانشکده معماری و تأثیر آن بر ارتقاء خلاقیت دانشجویان

سوره اسماعیلی فر^۱، اکبر موسایی جو^۲*

۱-۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران،

soore.esmaeilifar@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی، دانشکده معماری و شهرسازی، پردیس علوم و تحقیقات خوزستان، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران،

a_mousaeijoo@yahoo.com

چکیده

معماری ایرانی دارای اصالت وجودیست و بر اساس هندسه، توجه به محیط و نیاز کاربر اصول خود را شکل داده که پایه های هویتی آن را شکل می دهند. بناهای ساخته شده در گذشته هایی نه چندان دور، در راستای رفع نیاز کاربران و متناسب با عملکرد آنان و نوع کاربری بنا طراحی می شدند که این امر ضمن ایجاد کیفیت محیطی مطلوب، ماندگاری اثر را در پی داشت. متأسفانه در طراحی بناهای امروزی کمتر به این نکات اهمیت داده می شود. کاربران از حضور در فضاهای طراحی شده لذت نمی برند و محدود فضاهایی هستند که منطبق با نیازهای آنان شکل گرفته اند.

از جمله بناهایی که باید در طراحی آنها نهایت دقت و توجه صورت گیرد، می توان به دانشکده های معماری اشاره کرد. این بناها به عنوان کانون آموزش هنر معماری می بایست به لحاظ محیطی، کالبدی و عملکردی پاسخگوی نیازهای فضای آموزشی بوده و در ایجاد انگیزه برای دانشجویان معماری نیز موثر واقع شوند. هر چه کیفیت یک محیط آموزشی به سطح مطلوب نزدیک باشد تمایل کاربران به استفاده از مکان بیشتر بوده و همین کیفیت بر آموزش اثر گذار بوده و زمینه رشد خلاقیت و استعداد را برای دانشجویان فراهم می آورد.

در این پژوهش از روش تحلیلی- توصیفی، بر اساس مطالعه منابع کتابخانه ای و پژوهش های پیشین، استفاده شده است. نتیجه می گوید دانشکده معماری باید دارای کیفیت محیطی مناسب بوده، فرم آن تابع عملکرد آن باشد تا بتواند خواسته کاربران خود را که با هدف آموزش و رشد خلاقیت هایشان در آن مکان گرد هم آمده اند فراهم آورد. هر چه کیفیت یک محیط مطلوبتر باشد بر کیفیت آموزش و در پی آن بروز خلاقیت اثر گذار است.

واژه های کلیدی: معماری ایرانی، کیفیت محیط، فضای آموزش، دانشکده معماری، خلاقیت.